

Desuden findes de samme Bestemmelser til Forhindring af Prisstigning og om Tidspunktet for de forhøjede Afgifters Beregning som i foranstaaende Lovforslag Nr. 72 og 73.

I Bemærkningerne nævnes, at Gennemførelsen af dette Forslag forudsætter en tilsvarende Regulering af Toldsatserne for Klædningsstykker, Kasketter m. v.

I sin Forelæggelsestale udtalte Forslagsstillernes Ordfører sig om Grunden til Lovforslagets Fremkomst. Han nævnte først, at Sætserne foreslaas forhøjet til det, som den paagældende Industris Ledere har anset for nødvendigt for at skaffe Industrien et Pusterum overfor den overhaandtagende udenlandske Konkurrence, et Pusterum, som vi gaar ud fra vil blive benyttet til at søge at nedbringe Produktionsomkostningerne ad de forskellige Veje, som til dette Formaal maatte kunne betrædes.« Han nævnte nogle Tal med Hensyn til Indførselen og den indenlandske Produktion af Metervarer af Bomuld og Uld i 1913 og 1926: Importen var i 1923 5 175 Tons, men i 1926 8 538 Tons, medens Produktionen her i Landet samtidig gik ned fra 7 596 Tons til 3 894 Tons, altsaa en Halvering af Produktionen. De paagældende Industriegrene beskæftigede i 1923 6 800 Arbejdere, i 1926 4 300. Han udtalte derefter: »Den Udvikling, som belyses af disse Tal, førte til, at denne Industri var blandt de første, der henvendte sig til Regeringen i Januar Maaned i Aar. Som det vil være i frisk Minde, afgav Statsministeren en Erklæring om, at Venstres Program ikke skulde være en Hindring for Hjælp til Industrien i den ekstraordinære Situation, hvis man med gode Grunde kunde overbevise Regeringen om, at det var nødvendigt.« Straks derefter nedsatte Regeringen et 3 Mands Udvalg bl. a. til Undersøgelse af Tekstilindustriens Forhold, og da det konservative Parti i Marts Maaned fremsatte sine Forslag om Kriseværn for Skotøjs- og Læderindustrien og for Konfektion, ønskede Tekstilindustrien ikke et tilsvarende privat Lovforslag fremsat for sit Vedkommende, idet man bestemt ventede at kunne overbevise Regeringen om Nødvendigheden af en midlertidig Beskyttelse. »Saa gik Tiden. 5 Maaneder lykkedes det at faa til at gaa. I al denne Tid var Regeringen døv for alle Henvendelser fra vor Side ligesom fra Industriens. Saa længe det behagede Udvalget at undersøge og overveje — og Udvalgets Tempo angaves jo væsentligt af et enkelt Medlem —, saa længe vilde Regeringen ikke indlade sig paa at tænke over disse Ting. Det var i Sandhed en ejendommelig Optræden af en Regering, som netop havde til Motto, at Tiden ikke var til Ord, men til Handling. I al denne Tid har Udvalget undersøgt og